

# مدرسه پسا کرونا

## محمد داوری

این روزها تلاش میشود تا در حد امکان آموزش حضوری شود و دانش‌آموزان که نزدیک به دو سال است از فضای کلاس و مدرسه فاصله گرفتند به مدرسه بازگردند. صرف‌نظر از مباحث مربوط به درستی یا نادرستی این تصمیم که مسوولیتش با ستاد ملی مبارزه با کرونا است، میخواهم به چند نکته پیرامون مدرسه پس از کرونا اشاره کنم؛ مدرسه‌ای که بی‌تردید باید بسیار متفاوت با دو سال پیش باشد تا بتواند زمینه جذب و سازگاری دانش‌آموزان را فراهم کند. در نوشته‌ها و مصاحبه‌های پیشین خود به این نکته اشاره کرده بودم که به نسبت راضی‌ترین افراد از آموزش غیرحضوری دانش‌آموزان هستند و ناراضی‌ترین والدین، این یک پیام روشن دارد که دانش‌آموزان از ساختار و سازمان مدرسه‌ای که پیش از کرونا بود ناراضی بوده و نسبت به آن به شدت معترض هستند، اعتراضی که جایی برای طرح آن و فریاد کردن آن وجود نداشته و ندارد به عبارتی کسی و جایی صدای دانش‌آموزان نیست. پیام دیگر از جانب والدین است که از مدیریت فرزندان‌شان خسته و درمانده شده‌اند و علی‌رغم اینکه نگران سلامت آنها هستند روزشماری می‌کنند تا آموزش حضوری شود. آموزش غیرحضوری الزاماتی را برای نظام آموزشی ما تحمیل کرده است که اگر با حضوری شدن آموزش از آنها چشم‌پوشی شود و در مدارس بر پاشنه گذشته بچرخد، شکاف مدارس و معلمان و مربیان با دانش‌آموزان بیش از گذشته افزایش می‌یابد و افزایش این شکاف به ناکارآمدی نظام آموزشی و مدرسه دامن خواهد زد و ناکارآمدی را تشدید خواهد کرد. یکی از این الزامات افزایش کیفیت آموزشی که مطالبه بحق دانش‌آموزان است آنها در این مدت تفاوت آموزش سنتی و مدرن را به خوبی درک کرده‌اند و از تدریس معلمانی که از سواد رسانه‌ای و دیجیتالی بهره‌مند هستند و از فناوری‌ها برای جذابیت تدریس استفاده کردند، لذت برده‌اند و در مقایسه به خوبی تفاوت‌ها را درک کرده‌اند و والدین هم شاهد و ناظر این تفاوت‌ها بوده‌اند و ضمن اینکه به اهمیت و جایگاه نقش و حرفه معلمی هم با تمام وجود پی بردند و متوجه شده‌اند که چقدر سخت و حرفه‌ای است. نکته دیگر اینکه شرایط راحت خانه برای حضور در کلاسها موجب شده است آنها بیش از گذشته از مقررات خشک و پادگانی مدارس متنفر باشند و یکی از دلایل مخالفت و نگرانی دانش‌آموزان برای حضوری شدن

همین موضوع است که دوباره به پادگان‌هایی برمی‌گردند که نامش مدرسه است لذا متولیان مدارس باید برای مدرسه پس از کرونا ضوابط و مقررات متفاوت و منعطفی را تعیین کنند.

نکته بعدی استفاده از موبایل و تبلت است که قبلا آوردن آن به مدرسه ممنوع بود حال یکی از مهم‌ترین و ضروری‌ترین ابزار آموزشی تلقی می‌شود و مطالبه دانش‌آموزان استمرار استفاده از آن برای بهبود کیفیت آموزشی است، لذا برای این مهم نیز باید چاره‌اندیشی شود و در رویکرد تلفیق آموزش حضوری و غیرحضوری استمرار استفاده از موبایل و تبلت دیده شود. آشنایی دانش‌آموزان با دنیای مجازی نکته دیگری است که با حضوری شدن دانش‌آموزان بیم آن می‌رود که وجه تهدیدآمیز آن توسط متولیان مدارس پررنگ‌تر شود؛ اقدامی که اگر به فرصت‌های آن توجه نشود شکاف دانش‌آموزان با مدرسه را افزایش می‌دهد در صورتی که آموزش و راهنمایی دانش‌آموزان برای بهره بردن از فضای مجازی می‌تواند تاثیرات مثبتی را داشته باشد. در زمینه مدرسه پسا کرونا به نکات متعدد دیگری هم می‌شود اشاره کرد که برای طولانی شدن نوشته از آن خودداری می‌کنم ولی انتظار دارم کارشناسان حوزه آموزش و فعالان مدنی و صنفی رسانه‌ای این حوزه به این مهم بپردازند و به مسوولان و متولیان آموزش و پرورش از وزارتخانه تا مدرسه هشدار بدهند تا اشتباهاتی را مرتکب نشوند که شکاف‌های تشدیدکننده ناکارآمدی را افزایش دهد.

□□□□□□ □□□□ 9 □□□□□□ □□□□□□□□□□